

Poznań, dnia 20 września 2023 roku

Dr hab. sztuki Joanna Stefańska

Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej

Instytut Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego

Recenzja dorobku artystycznego i dydaktycznego oraz rozprawy habilitacyjnej doktora Mariusza Gorzelaka sporządzona na zlecenie Rady Dyscypliny Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu w związku z pismem Rady Doskonałości Naukowej z dnia 28 czerwca 2023 roku nr DRKN. Z 8. 400. 16.2023 w sprawie powołania części składu komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Panu doktorowi Mariuszowi Gorzelakowi w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, wszczętym w dniu 11 kwietnia 2023 roku.

Recenzja została sporządzona zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (t. j.: Dz. U. z 2022 r. , poz. 574 ze zm.).

Zleceniodawca recenzji: Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Do zlecenia została dołączona dokumentacja postępowania złożona przez Habilitanta w wersji papierowej i elektronicznej, w tym wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, kwestionariusz osobowy, poświadczona kopia dokumentu stwierdzającego posiadanie stopnia doktora. Dokumentacja w formie pisemnej i elektronicznej zawierająca zrealizowane osiągnięcie artystyczne z dokumentacją publicznej prezentacji dzieła w formie fotograficznej, wykaz dorobku artystycznego wraz z dokumentacją wystaw, wykaz dorobku naukowego, dydaktycznego oraz popularyzującego sztukę.

OGÓLNE DANE O HABILITANCIE

Pan doktor Mariusz Gorzelak urodził się 22 kwietnia 1979 roku w Radomsku. W roku 2005 otrzymał dyplom magistra na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Promotorem pracy dyplomowej pt. „*Złudzenia*” był prof. Andrzej Basaj. W roku 2013 Pan Mariusz Gorzelak uzyskał stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne na Wydziale Grafiki i Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu. Promotorem pracy doktorskiej pt. „*Idea – Proces – Studium Przypadku w technikach wklęsło i wypukło-drukowych*” była dr hab. Anna Janusz – Strzyż, recenzentami w przewodzie doktorskim byli dr hab. Christopher Nowicki oraz dr hab. Agata Stępień. W latach 2003 – 2009 Pan Mariusz Gorzelak zatrudniony był na stanowisku laboranta, w latach 2009 – 2014 na stanowisku

asystenta , a od 2014 roku zatrudniony jest na stanowisku adiunkta na Wydziale Grafiki i Sztuki Mediów w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Pan dr Mariusz Gorzelak jest laureatem wielu nagród, w tym: otrzymanego w roku 2003 Stypendium Fundacji im. Tadeusza Kulisiewicza, w 2007 roku Nagrody głównej „Energia” na Festiwalu Młodej Sztuki w Bełchatowie, w 2008 roku otrzymał Wyróżnienie honorowe w ramach I Edycji Konkursu Graficznego im. Ludwiga Meindera w Oleśnicy, w 2009 roku otrzymał nominację do Nagrody XIII Biennale Ekslibrisu i Małej Formy Graficznej w Ostrowie Wlkp. , a w 2011 roku otrzymał Nagrodę Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu za działalność organizacyjną. Po uzyskaniu stopnia doktora Pan Mariusz Gorzelak był laureatem następujących nagród : w 2015 roku otrzymał Nagrodę Prezydenta Wrocławia za znaczące osiągnięcia w pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej, w 2016 roku otrzymał Nagrodę Rektora ASP im. E. Gepperta we Wrocławiu za działalność organizacyjną. W roku 2018 Kandydat otrzymał Nagrodę główną w ramach International Ex Libris Skopje w Macedonii a w 2019 roku otrzymał Wyróżnienie honorowe The International Sint-Niklaas 2019 bookplates and small printmaking competition w Belgii. W roku 2021 Habilitant był nominowany do Nagrody II Międzynarodowego Triennale Grafiki w Cieszynie, a w 2022 otrzymał nominację do Nagrody VII Biennale Ekslibrisu Małej Formy Graficznej w Ostrowie Wlkp., w tym samym roku otrzymał Nagrodę Dolnośląskiego Kuratora Oświaty za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania. Pan dr Mariusz Gorzelak zajmuje się grafiką artystyczną i jest autorem 14 wystaw indywidualnych oraz uczestnikiem 149 wystaw zbiorowych organizowanych w Polsce i za granicą. Habilitant brał udział w wielu prestiżowych wydarzeniach artystycznych, a swoje prace prezentował poza Polską między innymi w: USA, Argentynie, Bułgarii, Wielkiej Brytanii, Serbii, Meksyku, Rumunii, Armenii, Szwajcarii, Norwegii, Tajlandii, Belgii, Chinach, Grecji, Macedonii, na Litwie, w Szwecji, we Włoszech, w Iranie, Ukrainie ,Hiszpanii, Portugalii, Indiach, na Tajwanie, Łotwie, w Korei Południowej, a także w Niemczech i Czechach. Pan dr Mariusz Gorzelak wielokrotnie pełnił funkcję kuratora wystaw i wydarzeń artystycznych, był uczestnikiem konferencji i sympozjów naukowych, a także ich pomysłodawcą i organizatorem, jest autorem wykładów i publikacji, uczestnikiem staży i rezydencji artystycznych w Hiszpanii, USA, Wielkiej Brytanii oraz w Niemczech. Kandydat posiada bogaty dorobek organizacyjny i popularyzujący sztukę.

OCENA AUTOREFERATU, WSKAZANEGO OSIĄGNIĘCIA ARTYSTYCZNEGO

(DZIEŁA HABILITACYJNEGO), OCENA OSIĄGNIĘĆ TWÓRCZYCH KANDYDATA

Autoreferat doktora Mariusza Gorzelaka jest rzetelnym opracowaniem, które stanowi merytoryczne uzupełnienie artystycznej prezentacji, zawiera precyzyjny opis zgłoszonego osiągnięcia artystycznego, będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Zawarte w autoreferacie treści sformułowane są w sposób interesujący i wyczerpująco informują o założeniach

ideowych i natury formalno- wyrazowej zgłoszonego dzieła habilitacyjnego oraz wcześniej realizowanych prac. Autor przeprowadza swój wywód zbudowany w oparciu o logiczną konstrukcję, nastawiony na formalną analizę zrealizowanych dzieł artystycznych i prezentuje przekonującą i czytelną, a przede wszystkim wiarygodną przestrzeń dla zobrazowania poszczególnych etapów swojej drogi artystycznej oraz formalnych i ideowych rozwiązań podjętych podczas procesu powstawania i realizacji dzieła habilitacyjnego. Autoreferat spełnia swoją rolę zarówno od strony merytorycznej jak i formalnej. Habilitant w dojrzałej, niebanalnej formie literackiej zawarł credo swoich działań artystycznych.

Duża rozpiętość formalna i tematyczna, użycie różnych, niejednokrotnie skrajnych środków formalnych, sprawiają, że prace, które odnajdujemy w dorobku Habilitanta noszą znamiona zarówno abstrakcji, ekspresji i figuracji, są monochromatyczne i wielokolorowe. Wspomniana różnorodność przejawia się również w obszarze użytych technik, zarówno klasycznych jak i opartych na eksperymencie. Wielokierunkowość poszukiwań wynika, zarówno z posiadanych umiejętności oraz opanowania tradycyjnych metod warsztatowych, ale również z potrzeby eksperymentowania, dzięki której Habilitant poszerza zakres stosowanych środków o autorskie sposoby graficznego zapisu. Dzięki wykorzystaniu polistyrenu jako substytutu klasycznej płyty cynkowej lub miedzianej Artysta rozwinął autorską, unikatową technikę trawienia pleksi, prowadząc artystyczne badania nad różnymi rodzajami obróbki tego materiału i sposobów wykorzystania różnych narzędzi, buduje obraz i tworzy zapis graficzny przy użyciu autonomicznego, unikatowego języka plastycznego. W odniesieniu do wzajemnej relacji trzech kluczowych elementów działania artystycznego: idei, procesu i studium przypadku, które tworzą zamknięty obszar Habilitant podkreśla znaczenie roli przypadku w grafice, który jest potencjalnym źródłem kolejnej, nowej idei. Cechą wspólną dla większości realizowanych przez Habilitanta projektów graficznych jest zarówno ich procesualny charakter, jak również podejmowane treści odnoszące się do problematyki społecznej, zagadnień egzystencjonalnych, istoty człowieczeństwa, czasu, przemijania i pamięci. Kandydat w cyklu grafik „*Wonderland*”, stanowiących podstawę pracy doktorskiej odnosi się do rzeczywistości, która rozczarowuje, ale jednocześnie zachwyca, jak pisze Autor, w symboliczny sposób nawiązuje do dobrobytu i upadku, używając kontenera jako elementu narracji. W drugim cyklu doktorskim pt. „*Obiekty ciężkie*” rezygnuje z narracji i odniesień do problematyki społecznej, tworząc zapis o dużym nawarstwieniu napięć w formie syntetycznych, abstrakcyjnych przedstawień, stanowiących technologiczną kontrę dla prac z cyklu „*Wonderland*”, a podjęte w nim wątki społeczne kontynuuje w kolejnym cyklu pt. „*Wonderland kontynuacja*”, poruszając zagadnienia związane z kryzysem migracyjnym i ekologicznym. Interesujące są również cykle graficzne, które Artysta tworzył równolegle, cykl pt. „*Codziennność. Zrobione we Wrocławiu*” oraz cykl „*Małe formy graficzne*”, które stanowią pole rozważań nad wprowadzeniem

nowych koncepcji i idei, a także obszarem poszukiwań odnoszącym się do rozwiązań technologicznych i warsztatowych. Habilitant tworzy swoje cykle graficzne przy użyciu technik klasycznych : akwaforty, akwatinty, suchej igły, linorytu, ale również przy użyciu technik eksperymentalnych: pseudofotoakwatinty, kontrakwaforty, przetrawionego odprysku, miękkiego werniksu czy autorskiej metody trawionej pleksi. Artysta łączy techniki, łączy matryce, składając je w kompletną całość i wykorzystuje sensualny aspekt procesu druku, wykorzystuje mnogość możliwości decyzyjnych przy nakładaniu warstw kolorów, zmieniając orientację z wklęsłej na wypukłą i odwrotnie, używając szablonu lub rezygnując z jego użycia. Doktor Mariusz Gorzelak tworzy grafiki, w których umiejętnie wykorzystuje doskonałość warsztatu jak i potencjał tkwiący w przypadku i błędzie. Cytując za Habilitantem : *„Pasjonuje mnie grafika dawnych mistrzów i fascynują współczesne osiągnięcia grafików, wierzących w możliwości tej dziedziny sztuki. Lubię mowę noblowską Mario Vargas Llosy, szczególnie fragment, kiedy powiedział, że „podobnie jak pisanie, także czytanie jest formą protestu przeciw niedostatkom życia” myślę, że zupełnie tak samo jest z grafiką, dlatego ja mówię : podobnie jak rycie, wycinanie, rysowanie, drukowanie, odbijanie, także czytanie grafik jest formą protestu przeciw niedostatkom życia. I to jest fundament mojej twórczości.”*

Procesualny, kontekstualny charakter cykli graficznych Habilitanta wynika z przyjętych założeń formalno-ideowych i warsztatowych, a wcześniej realizowane projekty stanowią zapowiedź, prorocstwo kolejnych realizacji graficznych, w tym prac wchodzących w skład zgłoszonego osiągnięcia artystycznego, dzieła habilitacyjnego.

Kandydat posiadając odpowiedni dorobek twórczy zgromadzony po uzyskaniu stopnia doktora sztuki, podjął starania o wszczęcie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Habilitant przedstawił do oceny osiągnięcie artystyczne pt. *„Idea – Proces – Studium Przypadku : Cudowna pustka, Sen Girony , Kamienie Girony”*.

Cykl grafik *„Cudowna pustka”* stanowi rozwinięcie wcześniejszych realizacji, ale jest również odpowiedzią na potrzebę wykorzystania i poszerzenia możliwości warsztatowych i formalno – wyrazowych. Habilitant w ramach kolejnych, następujących po sobie kadrów z podróży nocnym autobusem, tworzy metaforyczny zapis, a oniryczny i liryczny w formie przekaz zorganizowany jest przy użyciu wielu technik. Habilitant w swoich realizacjach graficznych twórczo wykorzystuje przypadkowe efekty i niedoskonałości wynikające z technicznych etapów procesu powstawania grafik, stosuje znane techniki: akwafortę, suchą igłę i akwatintę, jednocześnie eksperymentuje, poszukując nowych rozwiązań warsztatowych. Podkreślana przez Habilitanta rola przypadku i błędu w powstawaniu nowych idei stanowi fundament odkrywania nowych rozwiązań kształtujących przekaz. Autor przywołuje słowa profesora Mariusza Pałki : *„Te niedobicia, przesunięcia, rozlania, poszarpania, jako efekt naszego błędu technicznego, nieuwagi, czy absolutnego przypadku mają cechy monotypu, ale*

zachowujemy je ze względu na ich oryginalność i świeżość”. , w odniesieniu do tych słów Habilitant zauważa : *„Cudowna pustka jest projektem dynamicznym, rodzajem samplowania, gdzie w bazowych matrycach wykorzystuję różne inne matryce, a czasem ich tyły – notując i zapisując szczegóły dotyczące rozmieszczenia, ułożenia i kolejności – to bardzo ważne, ponieważ w ten sposób mam świadomość możliwości edycji, która jest dla mnie ciągle fundamentem grafiki artystycznej, a sama matryca może przejść pewien rodzaj artystycznego recyklingu”*. Kolejnym, istotnym elementem wnoszącym nową wartość, wzbogacającym i poszerzającym zakres stosowanych środków warsztatowych jest rysunek , który Artysta nanosi bezpośrednio na odbitkę, pracując na pograniczu grafiki i rysunku, tworzy unikatowy zapis wykraczający poza określone techniką reguły. Innym zabiegiem formalnym, który Mariusz Gorzelak wprowadza do swoich projektów graficznych jest kolor, będący kluczowym elementem budowania nastroju opowieści. Zabieg zastosowania gradientu kolorystycznego pojawia się we wszystkich trzech cyklach tematycznych wchodzących w skład zgłoszonego przez Kandydata osiągnięcia artystycznego. Poprzez umiejętne wykorzystanie sposobów nakładania koloru w ramach kolejnych etapów realizacyjnych, uzyskuje rezultaty, wynikające z interakcji nakładanych warstw, częściowego przenikania koloru lub unikania jego mieszania. Intuicyjny, eksperymentalny zapis, do którego wprowadzony zostaje element improwizacji i gdzie każdy, kolejny etap procesu twórczego determinuje uprzednio podjęta decyzja, tworzy dynamiczny, wieloelementowy twór osadzony w czasie. Habilitant napisał : *„Cudowna pustka jest więc wizualnym momentem tu i teraz, miejscem przed zapisem, śladem pamięci i tuż po nim. I to łączy ten cykl z kolejnym, zatytułowanym „ Sen Girony”*. W tym cyklu, *podobnie jak w wielu innych, wcześniejszych realizacjach zdecydowałem przyjrzeć się człowiekowi. Jakkolwiek brzmi to górnolotnie, to w istocie to „przyjrzenie się” jest, w moim rozumieniu, intymnym spotkaniem z człowiekiem prawdziwym, z jego małością i wielkością, prostotą i złożonością, wizualną wyjątkowością i powtarzalnością, jego umocowaniem w czasie i poza czasem, w pamięci i poza pamięcią”*.

Dwadzieścia trzy autonomiczne realizacje tworzą cykl graficzny *„Cudowna pustka”*, który Habilitant prezentował na wielu wystawach w kraju i za granicą, w tym na wystawach indywidualnych w ASP w Katowicach i w Centrum Kultury *„Agora”* we Wrocławiu oraz na wystawach zbiorowych w Meksyku, Armenii, Czechach, Rumunii oraz w ramach II Międzynarodowego Triennale Grafiki w Cieszynie.

Pozostałe dwa cykle *„Sen Girony”* i *„Kamienie Girony”*, które wraz z cyklem *„Cudowna pustka”* stanowią reprezentację zgłoszonego osiągnięcia habilitacyjnego, są refleksyjnym zapisem, w których przekaz formułowany jest w oparciu o głęboko humanistyczne treści, gdzie Habilitant odnosi się do pojęć przemijania i pamięci, które mają fundamentalne znaczenie dla prób zrozumienia sensu ludzkiej egzystencji i tworzy intymny portret współczesnego człowieka. Habilitant sięga do krajowych,

katalońskich, amerykańskich i australijskich zasobów archiwów cyfrowych i wykorzystuje w swoich realizacjach artystycznych archiwalne zdjęcia z pierwszej połowy XX wieku. Pozyskując archiwalne materiały fotograficzne z czterech publicznych instytucji, odległych od siebie kulturowo oraz pod względem geograficznym, tworzy przestrzeń dla różnych interpretacji artystycznych, jednocześnie nadając jej uniwersalny wymiar. Inspiracją dla Artysty jest warstwa liryczna zdjęć, układ postaci, kompozycja, czy szerszy kontekst o jakim mówi fotografia, a sposób dokonywania wyboru zdjęć jest intuicyjny i często przypadkowy. Dzięki nagromadzeniu i dostępności milionów fotografii archiwa cyfrowe służą zachowaniu pamięci, ale w istocie, paradoksalnie stają się miejscem sprzyjającym powstawaniu „wrażenia niepamięci”, a osoby utrwalone na fotografiach stwarzają wrażenie wyobcowanych i osamotnionych. Pamięć jest generatorem narracji w tych realizacjach graficznych, a odnalezione w zasobach archiwów fotografie stają się egzemplifikacją pojęcia pamięci w odniesieniu do zdarzeń historycznych i losów społeczeństw, tym samym pojedynczych bohaterów tych zdjęć.

„Wspólnymi i dla mnie najciekawszymi elementami, które można znaleźć na bardzo wielu fotografiach, a które łączą przywoływane przeze mnie archiwa cyfrowe są, moim zdaniem zmagania zwykłych ludzi z codziennością, fascynacja twórców zdjęć człowiekiem, jego strachem (na przykład przed wojną), jak również nadzieja i przemijanie”. Habilitant koncentruje swoją uwagę na relacji pomiędzy jednostkową biografią a biografią narodów, pomiędzy pamięcią w odniesieniu do pojedynczych osób i zbiorową pamięcią. Fotografia w formie wizualnego cytatu, staje się źródłem inspiracji dla stworzenia metaforycznego, onirycznego i nostalgicznego przekazu, a zawarte w nim treści zyskują uniwersalny wymiar, pomimo odrębności źródła pochodzenia materiałów fotograficznych. Anektowane do realizacji fragmenty fotografii, stają się podstawą dla poszukiwań możliwości wynikających z procesu łączenia własnej opowieści z anonimowym zdjęciem. Istotną cechą tych prac jest rezygnacja z bezpośredniej ingerencji w obraz fotograficzny oraz wykorzystanie inspirujących, przypadkowych błędów i śladów uszkodzeń, gdzie fragmenty zdjęć w formie cytatów wprowadzane są do zapisu za pomocą różnych metod graficznych : akwaforty, akwatinty, fotopolimeru czy termotransferu. Ta ostatnia metoda, podatna na błędy stwarza największe możliwości, bowiem otwiera przestrzeń dla twórczego wykorzystania przypadku. Proces twórczy zapoczątkowany etapem poszukiwań inspirujących twórczo fotografii, pochodzących z zasobów cyfrowych katalońskiej „*Servei de Biblioteques de la Disputaci de Girona*”, oraz miesięczny pobyt w Hiszpanii w ramach rezydencji artystycznej stanowią punkt wyjścia dla wieloetapowego procesu realizacyjnego. Kolejne etapy działań wynikają z uprzednio zrealizowanych rysunkowych szkiców koncepcyjnych przy użyciu metod tradycyjnych i cyfrowych, wielokrotnego odbijania matryc, poszukiwania cech wizualności obrazu, jego klarowności, bądź przeciwnie – wytracania ostrości. Procesualny charakter projektów realizowanych przez Habilitanta jest znamioną cechą Jego twórczości, gdzie idea przechodzi w proces, a proces w

studium przypadku, który staje się częścią kolejnej idei. Przekaz organizowany jest w formie zróżnicowanego formalnie, wielosegmentowego zapisu, gdzie poszczególne moduły oddziałują na siebie wzajemnie, wspierając i uzupełniając się pod względem zawartych w nich treści.

„*Kamienie Girony*” to cykl grafik, w którym fragmenty fotografii w formie cytatów tworzą metaforyczny zapis odnoszący się do czasu i pamięci, gdzie wykadrowane fragmenty ruin stały się fundamentem nowych konstrukcji, w myśl ich ponownego wykorzystania przez kolejne generacje, wznoszenia nowych budowli na pozostałościach i szczątkach kruchej materii. W ramach procesu technologicznego Habilitant sugestywnie oddaje zarówno monumentalny charakter budowli jak i jej kruchość, gdzie poprzez zabieg wytracania przejrzystości obrazu odnajduje odniesienia do działania pamięci o wydarzeniach i miejscach. Oddalone od siebie pod względem treściowym i formalnym cykle tworzą spójny ideowo przekaz, wynikający zarówno z doświadczeń warsztatowych, intuicji, ale również z poszukiwań w obszarze eksperymentalnych, graficznych metod uzyskiwania obrazu.

Podsumowując, wskazane przez dr Mariusza Gorzelaka cykle graficzne, wchodzące w skład dzieła habilitacyjnego tworzą dynamiczne, zróżnicowane tematycznie i formalnie dzieło, które powstało przy wykorzystaniu potencjału wynikającego z połączenia druku wklęsłego i wypukłego. Twórca posługując się metaforą, oscyluje wokół prawdziwie egzystencjonalnych treści, odnosząc się do istoty człowieczeństwa z jego kruchością i wzniosłością jednocześnie, poruszając zagadnienia czasu, przemijania i pamięci tworzy nostalgiczny zapis, którego źródło tkwi w poetyckim ujęciu codzienności, a obszar podejmowanych przez Habilitanta treści eksplorowany jest w formie wielokierunkowego i kontekstualnego rozbudowywania sieci metaforycznych połączeń i zróżnicowanych zabiegów technicznych.

Z przedstawionej przez dr Mariusza Gorzelaka dokumentacji wynika, że jest autorem 14 wystaw indywidualnych, brał udział w 149 wystawach zbiorowych organizowanych w kraju i za granicą w tym: w USA, Argentynie, Bułgarii, Wielkiej Brytanii, Serbii, Meksyku, Rumunii, Armenii, Szwajcarii, Norwegii, Tajlandii, Belgii, Chinach, Grecji, Macedonii, na Litwie, w Szwecji, we Włoszech, w Iranie, Ukrainie, Hiszpanii, Portugalii, Indiach, na Tajwanie, Łotwie, w Korei południowej, a także w Niemczech oraz Czechach. Kandydat jest laureatem wielu nagród i wyróżnień artystycznych: w roku 2007 otrzymał Nagrodę główną „*Energia*” na Festiwalu Młodej Sztuki w Bełchatowie, w 2008 roku otrzymał Wyróżnienie honorowe I Edycji Konkursu Graficznego im. Ludwiga Meindnera w Oleśnicy, w 2009 roku był nominowany do Nagrody XIII Biennale Ekslibrisu i Małej Formy Graficznej w Ostrowie Wlkp. Po uzyskaniu stopnia doktora, w roku 2018 otrzymał Nagrodę główną International EX Libris Skopje w Macedonii, w roku 2019 otrzymał Wyróżnienie honorowe The International Sint – Niklaas 2019 Bookplates and Small Printmaking Competition w Belgii, w 2021 roku został nominowany do Nagrody

II Międzynarodowego Triennale Grafiki w Cieszynie, w 2022 roku otrzymał nominację do Nagrody VII Biennale Exlibrisu i Małej Formy Graficznej w Ostrowie Wlkp.

Pan dr Mariusz Gorzelak był uczestnikiem rezydencji artystycznych, staży zagranicznych, konferencji i sympozjów o sztuce, jest autorem wykładów, projektów artystycznych i publikacji.

Działania Twórcze dr Mariusza Gorzelaka pokazują ciągłość w procesie kształtowania i ewoluowania postawy artystycznej, a osiągnięcia Habilitanta wnoszą znaczny wkład w rozwój dyscypliny, którą się zajmuje. Oryginalna, poszukująca postawa artystyczna Kandydata, pozwala sądzić, że podejmowane przez Habilitanta tematy, wnikliwość w ich zgłębianiu oraz potrzeba odkrywania nowych obszarów w sztuce oraz świadomość stosowanych metod i rozwiązań warsztatowych stanowią solidną podstawę dla kolejnych projektów i osiągania złożonych ideowo celów artystycznych. Dorobek artystyczny i naukowy, jakość powstałych dzieł i poziom ich prezentacji oceniam wysoko. Reasumując, aktywność twórcza Habilitanta oraz wskazane osiągnięcia artystyczne (dzieła habilitacyjne) nie budzą moich wątpliwości.

OCENA DOROBKU DYDAKTYCZNEGO ORAZ POPULARYZUJĄCEGO SZTUKĘ

Pan dr Mariusz Gorzelak oprócz własnej pracy twórczej, realizuje efektywną działalność dydaktyczną na Wydziale Grafiki i Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. O stosunku Habilitanta do prowadzenia zajęć mówią zarówno jego wypowiedzi i nakreślony program, który realizuje w pracy ze studentami, ale także jakość przygotowanej dokumentacji dorobku dydaktycznego i popularyzującego kulturę i sztukę, dalej widzę wykaz zrealizowanych pod kierunkiem Habilitanta dyplomów licencjackich i magisterskich, prowadzonych warsztatów, zorganizowanych wystaw studenckich, pracę kuratorską oraz działania popularyzujące sztukę, współpracę z podmiotami zewnętrznymi i realizację projektów artystycznych ze środowiskami pozaartystycznymi. Całość przedstawionych osiągnięć dydaktycznych i popularyzujących sztukę sprawia solidne wrażenie, a zawarte w załączonej dokumentacji materiały i informacje w pełni wypełniają wymagania stawiane przed Habilitantem w tym zakresie.

KONKLUZJA

Z analizy dokumentacji i lektury Autoreferatu doktora Mariusza Gorzelaka, zapoznaniu się z dorobkiem twórczym i dydaktycznym, który był przedmiotem ocen w niniejszej recenzji, nie mam wątpliwości, co do wartości i jakości przedstawionego przez Habilitanta dorobku oraz wskazanego osiągnięcia artystycznego (dzieła habilitacyjnego) pt. „*Idea – Proces – Studium Przypadku: Cudowna pustka, Sen Girony, Kamienie Girony*” prezentowanego na wystawach w Galerii „*Miejsce dla sztuki*” we Wrocławiu, w 2023 roku, w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach w 2020 roku oraz w Centrum Kultury „*Agora*” we Wrocławiu w 2019 roku, zrealizowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i

konserwacja dzieł sztuki, przeprowadzanym przez Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Potencjał i poziom artystyczny prac dr Mariusza Gorzelaka wnoszą znaczny wkład w rozwój dyscypliny, a dorobek Habilitanta należy wysoko oceniać w kontekście troski o zachowanie narodowego dziedzictwa kulturowego, tym samym stwierdzam, że osiągnięcia twórcze, naukowe i dydaktyczne Habilitanta spełniają wymagania art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (t. j. : Dz. U. z 2022 r., poz. 574 ze zm.) *o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz stopniach i tytułach w zakresie sztuki*, stawiane kandydatom ubiegającym się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego. W związku z powyższym wniosek o nadanie takiego stopnia Panu doktorowi Mariuszowi Gorzelakowi popieram.

Dr hab. sztuki Joanna Stefańska